

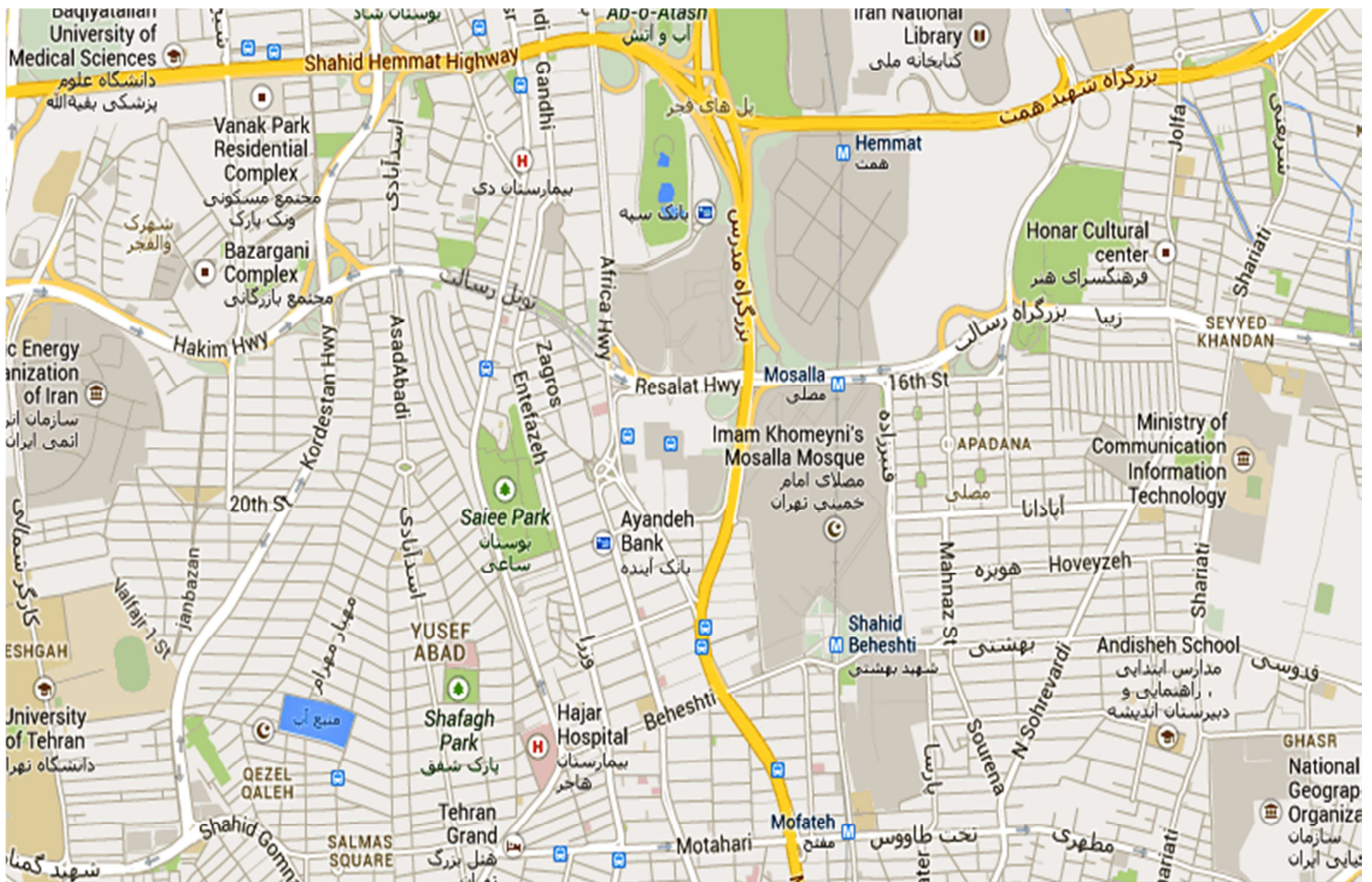
معرفی پارک شفق

فردین طهماسبی

پارک شفق مربوط به دوره پهلوی دوم است و در تهران، خیابان جمال الدین اسد آبادی، کوچه شهید قنبری واقع شده است. این پارک در دوره قبل از انقلاب جمهوری اسلامی ایران پادگانی با قدمت بسیار بالا بوده که پس از تقسیم عراضی بین کارمندان دولت قسمتی از آن باقی ماند. این اثر در تاریخ ۲ بهمن ۱۳۸۲ به عنوان یکی از آثار ملی ایران به ثبت رسیده است. (به نقل از ویکیپدیا)

بنیان گذار این پارک دکتر رضازاده شفق بود و در باغی متعلق به مستوفی الممالک ساخته شد. وجود گذرگاه های غیر همسطح در ترکیب با پله ها از ویژگی های این بوستان است. معمار آن [کامران دیبا](#)، از معماران به نام دوره پهلوی بوده. فرهنگسرای شفق نیز در این پارک قرار دارد.

عکسها و توضیحات مربوط به این مجموعه در ادامه ارائه خواهند شد.

ورودی پارک که به خوبی بیانگر کاربری
داخل پارک میباشد. جهت جلوگیری از
ورود وسایل موتوری مانعی تعبیه شده.

وجه جنوبی ساختمان فرهنگسرا. با کاهش
ارتفاع ساختمان نسبت به زمین و ساخت
بوفه و دیوار در مقابل آن، نور مزاحم وجه
جنوبی کنترل شده است

مجسمه برنزی مستقر در میدان وسط پارک
که با توجه به کاربری پارک میتواند المان
مناسبی برای معرفی آن باشد

تعبیه رمپ در کنار پلکان برای عبور بهتر
دوچرخه سواران

ساختمان میانی که بنظر میرسد پس از ساخت پارک بنا شده باشد
بدلیل تفاوت بارز رنگ مصالح، خودنمایی ناهماهنگ، بی مورد و غیر
ضروری ای دارد. بگذریم از آلودگی بصری کابل‌های برق!

بدلیل عدم مراقبت مناسب از رمپ عبوری
شاهد رشد گیاهان بر سر راه و محدودیت
عبور و مرور هستیم

نمای جنوبی فرهنگسرای شفق

طراحی هوشمندانه و هنرمندانه ی گلدان با
طرح چوب متناسب با فضا است

استقرار پنجره های وجه جنوبی در سایه ی ناشی از فرورفتگی دیوار و تعریف ورودی و پیشگاه با استفاده از برآمدگی نما

فرم نماها و چیدمان سنگها بویژه شیبدار بودن صفحه ی نمای ساختمان این حس را به خوبی القا میکند که بنا در کوه تراشیده شده.

طراحی مناسب پله ها با استفاده از مصالح
طبیعی (سنگ) و همبستگی مناسب با
محیط